

[Formanden.]

angaaende Forslag til Lov om Opførelse af en Bygning til Brug for Statsradiofonien.

Udenfor Dagsordenen har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal først have den Ære at fremsætte to Lovforslag, som jeg i det Udvalg, der nu har afsluttet sit Arbejde vedrørende Kriseforanstaltninger for Landbruget, har givet Tilsagn om at udarbejde og forelægge for Folketinget.

Det ene af disse Forslag er *Forslag til Lov om Grundforbedringslaan*. Ærede Medlemmer vil vide, at der i en Række Aar er blevet vedtaget Love her i Rigsdagen gældende kun for et Aar ad Gangen, hvorefter der stilledes et Beløb af noget varierende Størrelse til Raadighed for Landbrugsministeriet til Udlaan til Udførelse af Grundforbedringer, dog saaledes, at Laanene ikke kunde gaa højere end til 1 500 Kr. pr. Ejendom, og mod Kommunegaranti for det halve af Beløbet. Det Beløb, der er stillet til Raadighed i indeværende Finansaar, er 500 000 Kr.; dette Beløb er fuldt ud anvendt, og der ligger i Ministeriet i Øjeblikket Ansøgninger med Kommunegaranti om endnu 200 000 Kr., som ikke kan bevilges, fordi det vedtagne Beløb er opbrugt. Under Forhandlingerne i det Udvalg, som jeg nys nævnte, var man fra alle Sider enig om det ønskelige i, at der under de forhaandenværende økonomiske Forhold i større Udstrækning end hidtil maatte blive ydet Laan til Udførelse af Grundforbedringsforanstaltninger, og man enedes da om at udvide de nugældende Regler saaledes, at Beløbet 1 500 Kr. pr. Ejendom forhøjes til 4 000 Kr., hvorved jo større Arbejder kan sættes i Gang og ogsaa et større Antal Landbrugsejendomme kan komme i Betragtning ved Uddelingen af disse Laanebeløb. Under Hensyn hertil som ogsaa under Hensyn til, at der er Ansøgninger om 200 000 Kr. udover det i Aar bevilgede Beløb — og det er da Hensigten, at disse Ansøgninger forlods skulde bevilges af det nye Beløb, der stilles til Raadighed —, foreslaas det her, at Beløbet forhøjes fra ½ Mill. Kr., som det er i Aar, til 2 Mill. Kr. for det kommende Finansaar. Det er de eneste Ændringer, der foreslaas i Loven, altsaa en Forhøjelse af Maksimumsgrænsen pr. Ejendom fra 1 500 Kr. til 4 000 Kr. og en Forhøjelse af det samlede Laanebeløb fra ½ Mill. Kr. til 2 Mill. Kr. I øvrigt er Lov-

forslaget ganske i Overensstemmelse med den Lov, der gælder for indeværende Finansaar. Forslaget har, som sagt, været drøftet i det nævnte Udvalg, og man er fra alle Sider enig om at give Tilslutning til det, saa jeg tør forvente og haabe, at man her i Tinget vil lade dette Forslag nyde hurtig Fremme.

Det samme gælder det næste Forslag, nemlig *Forslag til Lov om Begunstigelser for Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere*. Dette Forslag tilsigter forskellige Ændringer i den Lov, der blev vedtaget i Foraaret 1925, og som for en Række af 10 Aar stillede hvert Aar 1 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan gennem Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere. Disse Driftslaaneforeninger saavel som ogsaa Husmandsforeningerne Landet over har overfor Landbrugsministeriet fremsat Ønsker om forskellige Ændringer, forskellige Lempelser i de Vilkaar, der er gældende, og disse Ønsker og Forslag har været til Overvejelse i Landbrugsministeriet. Hele dette Spørgsmaal blev ogsaa gjort til Genstand for Behandling i det Udvalg, som jeg gentagne Gange har nævnt, og man enedes om at indføre følgende Ændringer i Loven:

for det første, at Statskassen, der nu bærer Halvdelen af det Tab, der maatte fremkomme ved Udlaanene, efter at Reservefonden først er gaaet tabt, fremtidig uden Hensyn til Reservefonden skal bære Halvdelen af de Tab, der maatte komme til at foreligge i disse Driftslaaneforeninger. Den nugældende Bestemmelse anses for uheldig, fordi det ikke er paabudt i den gældende Lov, at der skal oprettes Reservefond, og naar Staten for sit Vedkommende deltager med Halvdelen af Underskuddet, efter at først Reservefonden er gaaet tabt, men det meget vel tillades at oprette Foreninger uden Reservefond, ligger der deri en meget stærk Opfordring til Foreningerne til at undlade at oprette Reservefond, og dette medfører en forskellig Behandling af Foreningerne. Man er derfor fra alle Sider blevet enig om, at det vil være rimeligt, at Staten rent ud, uden at der tales om Oprettelse af Reservefond, hvis Oprettelse overlades de paagældende Foreninger som en privat Foranstaltning, dækker Halvdelen af det Tab, der maatte fremkomme. Endvidere indføres den Ændring, hvorved et flere Gange fremsat Ønske imødekommes, at det Beløb, der kan stilles til Raadighed til Udlaan gennem en enkelt Driftslaane-forening, skal være lige stort med den Garantikapital, som er tegnet i Driftslaane-foreningen. Hidtil har det været saaledes,